Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 190 (2437) ▪ Середа, 18 жовтня 2000 року ▪ Ціна договірна

П'ять хвилин солідарності

Матеріали сесії читайте на 2-й стор.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

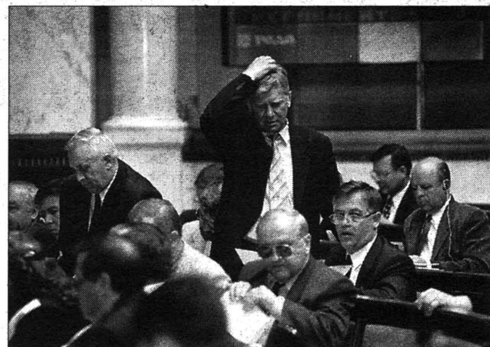

- *1596 р. Брестська унія — об'єднання православної церкви України та Білорусії з католицькою.*
- *1868 р. Народилася українська письменниця, фольклористка і громадська діячка Євгенія Ярошинська.*
- *1896 р. У Катеринославі народився український скульптор і графік Адольф Страхов.*
- *1908 р. Народився льотчик Микола Каманін. Учасник врятування челюскінців, один із перших семи Героїв Радянського Союзу.*

18 жовтня

Мова і про вільну торгівлю

8—9 грудня в Санкт-Петербурзі відбудеться чергова сесія Міжпарламентської асамблеї СНД. Оскільки на ній плановано обговорити кілька важливих питань, ініційованих Україною, до Києва приїхав генеральний секретар МПА Михайло Кротов. Учора під час зустрічі з Головою Верховної Ради Іваном Плющем він повідомив, що до порядку денного внесено, зокрема, й питання про створення зони вільної торгівлі, на чому вже давно наполягає наша держава. Михайло Кротов розповів про зроблене щодо цього в Росії. Проте Іван Плющ зауважив: «Про яку зону вільної торгівлі може йти мова, коли створюється Євроазійське співтовариство?». Нагадаємо, це новоутворення виникло нещодавно на базі Митного союзу. І хоча формально його створено не в рамках СНД, але, як наголосив Іван Плющ, до нього входять 5 суб'єктів Співдружності. Голова ВР також нагадав, скільки разів російські політики звинувачували Україну спочатку в розвалі СРСР, а нині — в небажанні співробітничати. На думку Голови ВР, таке ставлення до України спрямоване не на поліпшення відносин. Водночас Іван Плющ зауважив, що на рівні міждержавному, міжпарламентському, міжурядовому жодних непорозумінь нема.

Де рятують життя

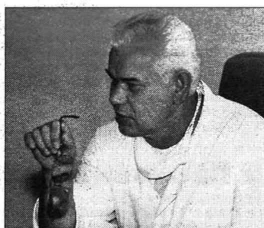

Сюди, в Рівненський обласний центр лікування опіків та пластичної хірургії, людей приводять різні причини й мета: одні з допомогою пластичних віртуозів хочуть стати привабливими, продовжити молодість, яка, на жаль, не вічна. Інших — біда й безвихідь. Як, скажімо, п'ятирічну рівнянку, яка стала жертвою пустощів однолітків з бензином і сірниками: одяг на дівчинці спалахнув і вона нагадувала факел...

А ось на сорокарічного працівника Львівської залізниці, батька трьох дітей Петра Білого із Львівщини біда чатувала на роботі — одержав опіки від ураження струмом. В ургентній операційній лікарі надають допомогу чоловікові, який випадково впав у яму з вапном...

Щороку через руки завідувача центром, заслуженого лікаря України Олега Кирика і його колег проходить близько 550 пацієнтів. І лікують тут не лише мешканців Рівненщини, а й Хмельницької та інших областей України. Бо добра слава про рівненських лікарів, яким вдавалося врятувати життя тим, чиє тіло навіть на 96 відсотків було уражене опіками, має довге крило.

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Подробиці

Переговори в Сочі...

Як ми вже повідомляли, в Сочі відбулася зустріч президентів України та Росії Леоніда Кучми і Володимира Путіна. Головною її темою був увесь комплекс «газових» питань: українські борги, транзит туркменського газу територією Росії, оплата нами російського блакитного палива. Оскільки досягнуті в Сочі домовленості надзвичайно важливі, сьогодні ми розповідаємо про них докладніше.

(Матеріали читайте на 7-й стор.).

Венеціанські крапки над нашими «і»

Європейська комісія «До демократії через право» (Венеціанська комісія) вважає, що поданий Президентом України законопроект щодо імплементації результатів квітневого референдуму «не може бути прийнятий у тій формі, в якій він є».

(Закінчення на 7-й стор.).

Столиця

На майдані буде «Слава...»

Після численних конкурсів та консультацій експерти вибрали проект монумента Незалежності України, який буде встановлено в Києві на майдані Незалежності. Переможцем став проект «Слава Україні» скульптора Анатолія Куща.

За задумом скульптора, монумент розташовуватиметься між консерваторією та готелем «Москва». Він має форму півкола і замикає еліптичну форму майдану Незалежності. На верхньому майданчику в центрі монумента височіє 38-метрова мармурова колона, увінчана 6-метровою фігурою юної України, яка несе символ держави — гілку калини. Окрилюють монументові надає колонада-галерея «державотворців», в якій установлено 12 постатей видатних діячів України-Русі, Козаччини та Української Народної Республіки. На обох крилах колонади розміщено рельєфи із зображенням українців від часів Нестора-літописця до сьогодення.

Читаймо «Голос» разом!

Незалежно від партійності

Дмитро ПРИТИКА, голова Вищого арбітражного суду України:

— Читаю практично кожен номер «Голосу України», бо це трибуна законодавчого органу — Верховної Ради. Мені подобається, що в газеті широко представлені полярні думки народних депутатів, незалежно від їхньої фракційності чи партійності. Дуже добре, що газета перша публікує закони. Судді чекають на їхню публікацію. Проте інформація, що її друкує газета, потрібна не лише професійним правникам, а й усім мешканцям України.

Бажаю кожному читачеві газети добробуту, спокійного впевненого життя, а творчому колективу, який вітаємо з десятиріччям, завжди мати можливість висловлювати думки на сторінках «Голосу України».

Авіація

Під крилом літака — запорізькі двигуни

Близькомагістральний україно-російський літак Ту-334 піднявся сьогодні у свій перший випробувальний політ з аеродрому в Жуковському, що під Москвою.

Укомплектована авіамашина двигунами, розробленими і виготовленими на запорізькому ВАТ «Мотор-Січ».

Програму сертифікації літака необхідно завершити протягом двох років.

- *Унаслідок порушення правил техніки безпеки на шахті «Чорногорка» державної холдингової компанії «Лисичанськвугілля» (Луганська область) загинув гірник.*
- *Кулемет часів другої світової війни вилучили правоохоронці у мешканки Первомайського району, що на Харківщині.*
- *У селі Арциз-5 Арцизького району Одеської області кілька невідомих напали на вартового і відібрали автомат АК-74 та 60 набоїв до нього.*

Висновки Венеціанської комісії

P. S.

Ратифікують найближчим часом

Голова Верховної Ради Іван Плющ зустрівся з парламентською делегацією Республіки Молдова, що перебуває в Києві з робочим візитом. Сторони відзначили корисність міжпарламентських контактів між країнами СНД на рівні профільних комітетів парламентів і підкреслили відсутність принципових розбіжностей. Вадим Мішин, заступник голови парламенту Молдови, заявив, що його співгромадяни вдячні за виважену і принципову позицію України і особисто Івана Степановича Плюща з питання врегулювання конфлікту в Придністров'ї.

Представники молдовського парламенту пообіцяли вже найближчим часом провести ратифікацію Договору між Україною і Республікою Молдова «Про державний кордон». Наприкінці зустрічі від імені парламенту Молдови Вадим Мішин запросив Голову Верховної Ради відвідати Республіку Молдова.

Міняємо прес на проекти

Документ недостатньо соціально зорієнтований. Такі основні претензії народних депутатів до проекту держбюджету на 2001 рік, підготовленого урядом до першого читання. Про це повідомив на прес-конференції заступник Голови Верховної Ради України Степан ГАВРИШ.

Однак розмова парламентаріїв з Прем'єр-міністром Віктором Ющенком, за словами С. Гавриша, тривала у «спокійному, прагматичному, конструктивному руслі». Багато депутатів подали принципові пропозиції до проекту бюджету. За підсумками зустрічі складено протокол розбіжностей між позиціями уряду та депутатів. 80% усіх зауважень враховано. За оцінкою С. Гавриша, найгострішим питанням бюджетного процесу залишається формування доходної бази за рахунок приватизації. Цей надзвичайно ризиковий механізм може призвести до колапсу в соціальній сфері. Тому депутати пропонують закласти кошти, які планують отримати від приватизації (9 млрд. грн.), не на соціальне споживання, а, скажімо, на виплату державного боргу.

Багато запитань у парламентаріїв постає і щодо збереження в проекті бюджету жорсткого податкового преса, фінансування податкових і митних органів, зростання зарплат і пенсій. Утім, зазначив С. Гавриш, «проблеми податків уже не існує». Єдиний спосіб послабити податковий тиск, не порушуючи чинне законодавство, — внести зміни до 10—12 податкових законів, що й пропонує уряд. Однак ці законопроекти ще не подано до парламенту.

На прес-конференції С. Гавриш також висловився за відхилення законопроекту про проведення виборів народних депутатів на пропорційній основі (за партійними списками), прийнятого в першому читанні ще торік. На його думку, варто зберегти змішану систему виборів. Це сприятиме політичному структуруванню суспільства і зростанню відповідальності депутатів перед виборцями. Водночас С. Гавриш підтримує і так звану британську систему виборів — за одномандатними округами, але з правом висування для політичних партій.

Коментуючи процес імплементації рішень всеукраїнського референдуму, Степан Гавриш повідомив: на сьогодні в парламенті ще немає конкретних пропозицій про час розгляду законопроектів за підсумками референдуму в сесійній залі, переліку цих законопроектів і, зрештою, процесу узгодження. Адже якщо парламент не проголосує запропоновані зміни до Конституції за один раз, до них уже не можна буде повернутися.

Юліана ШЕВЧУК.

П'ять хвилин солідарності

Ранкове і денне засідання 17 жовтня

Парламентська хроніка

Після оголошення запитів та заяв парламентаріїв Голова Верховної Ради Іван Плющ поінформував про перехід народного депутата Тетяни Засухи з фракції «Відродження регіонів» до «Трудової України».

Народний депутат Іван Бокий за дорученням редколегії газети «Сільські вісті», яка у повному складі була присутня в ложі для гостей, розповів про ситуацію, що склалася довкола газети. Два тижні «Сільські вісті» не виходять, місцеві адміністрації повсюди чинять перешкоди у проведенні передплати цього масового видання. Створена Президентом комісія свого завдання із забезпечення виходу «Сільських вістей» не виконує.

Народний депутат виклав вимоги журналістів: забезпечити вихід наступного номера «Сільських вістей» 19 жовтня; зустрітися з Президентом; опублікувати заяву в «Голосі України» та озвучити її на Першому каналі телебачення і радіо. Якщо вимоги не будуть виконані, журналісти «Сільських вістей» почнуть безстрокове сухе голодування.

Іван Бокий закликав народних депутатів на знак солідарності й підтримки журналістів на 5 хвилин залишити сесійний зал. Парламентарії лівої опозиції, частина рухівців, «Батьківщина» та ще багато народних депутатів, а також журналістський корпус, який працює на сесії, таку солідарність одностайно засвідчили.

Після цього сесія розпочала роботу над питаннями порядку денного. Було обговорено проект закону про здійснення операцій з нерухомим майном. З доповіддю та співдоповіддю виступили народні депутати Сергій Ківалов та Володимир Черняк. Доповідачі наголосили, що сферу діяльності з нерухомістю законодавчо не врегульовано. У Києві, наприклад, до операцій з нерухомим майном причетні понад 500 фірм та 4 тисячі агентів. Вони у більшості не мають відповідної кваліфікації, досвіду та необхідної юридичної підготовки. В результаті виникає багато правопорушень та зловживань. Наприклад, одна і та сама нерухомість продається по кілька разів. У судах зібралося багато скарг потерпілих і ошуканих від операцій з нерухомим майном. Законопроект передбачає, зокрема, державну реєстрацію агентств з нерухомості та видачу свідоцтв агентам на право здійснювати операції з нерухомим майном.

У четвер законопроект буде винесено на голосування в першому читанні.

Розглянуто проект закону про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з прийняттям Закону «Про електроенергетику». Доповідав директор державного департаменту електроенергетики Мінпаливенерго Володимир Дарчук, співдоповідь зробив народний депутат Василь Чаговець.

За вісім місяців нинішнього року в електроенергетиці «збирачами» кольорових металів здійснено крадіжок на 74 млн. грн. До того ж від електричного струму загинуло 252 особи, серед них понад 50 дітей. Також багато випадків розкрадання й самої електроенергії. Законопроектом пропоновано за такі дії встановити кримінальну відповідальність, таку саме міру покарання — в окремих випадках і за крадіжку електроенергії та перешкоду у виконанні в електроенергетиці необхідних робіт. Пропоновано також встановити адміністративну відповідальність за невиконання господарчими суб'єктами приписів інспекційних органів за використання електроенергії та майна. Оскільки електроенергія є товарною продукцією, пропоновано вивести її зі сфери комунальних послуг. Цей законопроект також буде винесено на голосування в першому читанні.

Далі сесія приступила до розгляду законопроекту про Регламент Верховної Ради України.

Анатолій КАРАСЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Заява фракції «Батьківщина» у Верховній Раді України

10 жовтня 2000 року під час слухання доповіді уряду у Верховній Раді з мовчазної згоди керівництва парламенту та апарату ВР було вчинено провокацію проти Кабінету Міністрів. За сприяння працівників апарату Верховної Ради представникам ЗМІ та депутатам роздавали клаптики паперу без підпису, названих заявою прес-служби Державної податкової адміністрації, в яких було піддано сумніву деякі показники роботи уряду у паливно-енергетичному комплексі.

Поява цього «документа» в стінах парламенту, причетність до його розповсюдження працівників апарату ВР, «розкрутка» штучної «сенсації» у тих ЗМІ, залежність яких від олігархічних груп не викликає сумніву, а також створення спеціальної комісії при Раді національної безпеки та оборони з розслідування справи і т. п. дають усі підстави стверджувати, що йдеться про цілеспрямовану провокацію, об'єктом якої став Кабінет Міністрів України. Характерно, що це відбувається саме тоді, коли уряд добився кардинальної зміни ситуації у паливно-енергетичному комплексі на краще, а ефективність дій віце-прем'єра Юлії Тимошенко з реформування національної енергетики визнали навіть опоненти.

Нас глибоко обурює, що саме тоді, коли існує нагальна потреба у прийнятті вкрай необхідних нормативних документів, яких від нас чекають громадяни, Верховна Рада стає полігоном для випробування брудних технологій, спрямованих проти уряду Ющенка. Появу цього «документа» ми трактуємо як злочинне втягування народних депутатів до боротьби криміналізованих олігархів з урядом.

Подібні вчинки дискредитують центральні органи влади в Україні, викликають недовіру до всіх гілок влади з боку громадськості. Ганебно, що саме Державна податкова адміністрація стала інструментом виконання провокації з боку тих сил, що прагнуть викликати урядову кризу, розхитати політичну ситуацію, згорнути процес позитивних соціально-економічних трансформацій. Водночас з метою шантажу та дискредитації уряду, який оголосив нещадну війну корупції, Генеральна прокуратура продовжує тримати під арештом ні в чому не винних людей без передання сфабрикованої справи до суду.

Фракція «Батьківщина» вимагає від керівництва парламенту негайно провести службове розслідування та з'ясувати, в який спосіб сумнівні документи розповсюджуються у стінах Верховної Ради, і покарати причетних до цього. Фракція «Батьківщина» в черговий раз закликає припинити дискредитацію уряду і не загострювати соціально-політичну та економічну ситуацію в Україні.

Виголошено з трибуни Верховної Ради України 17.10.2000 року.

Наша тривога

Новин про Георгія немає. Є таємниця слідства

Минув місяць з того вечора, як зник журналіст Георгій Гонгадзе. Чорний місяць для його рідних і близьких. Місяць тривоги для його колег. Місяць безпрецедентних, за визначенням міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка, пошуків зниклого. Прецедентних, на жаль, «прецедентний» — новин немає.

Правоохоронці місячному «ювілею» присвятили ще один традиційний «рапорт»: оперативно-слідчі заходи з розшуку Гонгадзе тривають. Не тільки на території України, а й за її межами. Які саме заходи, нам дізнатися не пощастило: будь-яка конкретика приховується за непробивний аргумент — таємниця слідства. Цей «залізобетон» став уже не однією могильною плитою на загадкових історіях. З Вадимом Бойком, Петром Шевченком, Борисом Дерев'янком...

Співробітниця Гонгадзе, головний редактор «Української правди» Олена Притула тижнів два тому в одному з інтерв'ю послалася на відомий їй факт: уже спущено негласну інструкцію про згортання в мас-медіа ажіотажу, пов'язаного із зникненням Георгія. Мені особисто про це невідомо. Хоча тема Гонгадзе справді зникла із щоденних повідомлень ефіру і багатьох газет: можливо, на когось вплинув «інструктаж», а на когось єдиний факт — відсутність новин. Та й політичні бали з цієї історії вже підсумовано до заслуг певних осіб: і їм, і «приватизованим» ними виданням можна помовчати.

Однак тривога за долю колеги не полишає більшості журналістів. У тому числі і з «Голосу України». Десятки наших читачів щодня телефонують і пишуть до редакції: що чути про Гонгадзе? Ми все чекаємо відповіді...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Хтось торбу виїв, а кивають на Київ...

Депутати Дніпропетровської міськради напередодні Покрови вкрили земляків мокрим рядном: дали згоду на підвищення більш як удвічі тарифів на теплозабезпечення та інші комунальні послуги. А відтак не увінчались успіхом кількамісячні бурхливі домагання дніпропетровців не допустити цього. Тепер, за підрахунками фахівців, від сили чи через силу максимум 20 відсотків городян зможуть оплачувати свої помешкання.

Депутати разом зі службовцями виконавчої влади дружно стверджують, наче в усьому винен тільки Київ, а вони його заручники. Хоча тутешня газета «Днепр вечерний», яка два роки поспіль мало не номер у номер публікувала результати свого незалежного розслідування процесу формування у місті собівартості комунальних послуг, аргументовано дійшла висновку, що не менш як половиною своїх платежів люди оплачують марнотратство, витратність та розкрадання тепла, води, енергії і коштів. Одначе про це ні в сесійній залі міськради, ні в коридорах виконавчої влади досі ніхто і не згадує. Одне слово, чужі гріхи — перед очима, а свої — за плечима.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Оцінка приватизації

У комітетах ВР

Голова Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації Олександр Рябченко висловив упевненість, що Верховна Рада затвердить звіт Фонду державного майна України про виконання Державної програми приватизації на 1999 рік, обговорення якого заплановано на сьогодні. Свій висновок О. Рябченко мотивує значним поліпшенням у 1999 році, порівняно з попередніми роками, ситуації в сфері приватизації, повідомляє інформаційне управління ВР.

Проте О. Рябченко припускає, що в процесі обговорення питання про звіт ФДМУ виникне дискусія довкола проектів парламентської постанови «Про звіт Фонду державного майна України про виконання Державної програми приватизації на 1999 рік», внесених Комітетом з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій та народним депутатом Наталією Вітренко. І перший, і другий документи містять пропозиції щодо схвалення звіту ФДМУ, однак у проекті постанови, внесеному комітетом, містяться лише рекомендації, а в проекті народного депутата — низка зауважень, які має бути враховано в майбутньому.

Коментуючи свій проект постанови, Н. Вітренко відзначила у звіті ФДМУ, розданому народним депутатам, «відсутність очікуваних результатів від приватизації у вигляді поліпшення структури економіки, появи ефективного власника». На її думку, негайно — в місячний термін — парламент має повернутися до Закону «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (документ повернуто Президентом України до парламенту із зауваженнями), оскільки відсутність незалежної структури з оцінки майна призводить до того, що приватизація здійснюється за безцінь. О. Рябченко в свою чергу зазначив, що в парламентських колах сьогодні є розуміння необхідності прийняття закону про оцінку майна, що приватизується. А тому цілком імовірно, що в разі, якщо за основу буде прийнято проект постанови, запропонований профільним комітетом у процесі доопрацювання, відповідний пункт увійде до остаточного тексту цього документа.

Фінансова битва на півострові

СЬОГОДНІ Верховна Рада Криму розглядатиме проект постанови про чергові (вже четверті) поправки до бюджету автономії на 2000 рік. Проект, внесений до порядку денного жовтневої сесії президією кримського парламенту, передбачає значні скорочення витрат на соціальний захист населення — на 5 млн. грн. Ці кошти планується використати на ремонт і придбання приміщення для кримського фірмового магазину в Москві й надання бюджетних позичок окремим підприємствам.

У разі затвердження на сьогоднішній сесії нових поправок до цьогорічного бюджету, витрати на надання пільг ветеранам війни й інвалідам буде урізано на 3 млн. грн., на житлові субсидії для населення — на 2 млн. грн.

— Нинішні спроби внесення поправок до бюджету, що їх здійснює керівництво ВР АРК, є намаганням створити альтернативні канали доступу до бюджетних коштів і можливості для їх безконтрольного використання, —заявила на брифінгу міністр фінансів автономії, депутат ВР Криму Людмила Денисова. — Якщо депутати проголосують за скорочення соціальних витрат, то Рада Міністрів буде змушена не виконувати це рішення.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Акція

А кореспонденцією обміняються на кордоні

Акцію, проведену Луганською та Донецькою обласними дирекціями «Укрпошти» в рамках Всесвітнього дня пошти, було спрямовано передовсім на поліпшення якості обслуговування населення.

Щоб скоротити час на доставку кореспонденції, Луганська і Донецька дирекції «Укрпошти» пропонують здійснювати обміни поштою безпосередньо на кордоні двох областей, відмовившись від маршруту на Харків. Так званим обмінним пунктом обрали місто Красний Луч. Нещодавно тут було організовано поштовий ярмарок, який завершився переданням кореспонденції, зібраної в регіонах. Акція стала своєрідним святом не лише для поштовиків, а й для населення. Краснолучани змогли передплатити будь-яке видання Луганської та Донецької областей, придбати найновіші зразки поштової продукції.

Запропонований варіант доставки пошти дуже вигідний не лише для споживача, який зможе отримувати пошту з Донецька чи Луганська через добу, а й безпосередньо для поштовиків, значно зменшуючи їхні витрати на доставку кореспонденції. Безперечно, ця акція увійде в історію, оскільки за останні десятиліття в системі поштового обслуговування нічого схожого в Україні не проводили.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

«Укрпошті» — 225!

З цієї нагоди поштовики провели днями в Києві семінар-нараду. Тема цієї ділової розмови — ведення поштового бізнесу в умовах ринкової економіки. Цікаві перспективи виклав генеральний директор «Укрпошти» Василь Мухін. Учасники наради поділилися досвідом.

Фото Олега ГРИБА.

Звільнять з роботи за два пакети соку

На розширеному засіданні колегії Генеральної прокуратури, яка відбулася вчора у Києві, Генеральний прокурор Михайло Потебенько піддав гострій критиці прокуратуру Запорізької, Донецької та Чернівецької областей, де розкриття кримінальних, економічних, злочинів на найнижчому рівні. Зокрема, у Запорізькій області трапився анекдотичний випадок, коли інспектора із захисту прав споживача звинуватили в хабарництві.

Як з'ясувалося, під час перевірки магазину в одному з районів Запорізької області йому вручили «хабар» — два пакети соку вартістю 5 гривень. За словами Михайла Потебенька, прокурора, який порушував цю кримінальну справу, буде звільнено з роботи. Він також зазначив, що прокурорам треба зайнятися перевіркою виконання судових рішень, оскільки органи юстиції їх не виконують. Істотного посилення вимагає і прокурорський нагляд за дотриманням законодавства про охорону праці, використання і охорону природних ресурсів.

Як повідомив заступник Генерального прокурора Сергій Винокуров, народного депутата В. Жердицького звинувачено у шахрайстві, привласненні 87 мільйонів німецьких марок. Подання до Верховної Ради на притягнення до кримінальної відповідальності колишнього голови правління «Градобанку» збіглося з арештом В. Жердицького в Німеччині.

Колегія Генеральної прокуратури також підбила підсумки роботи за 9 місяців цього року.

Віталій КРАСНЮК.

Стрільба по наших горобцях їм же вигідна?

Арсенал

Нині на Гончарівському полігоні знову стріляють. Та цього разу не по Броварах, а по німцях, намагаючись уразити їх демонстрацією вітчизняних розробок артилерійсько-стрілецької зброї. Ці гучні показові виступи належать до практичної частини четвертої числом міжнародної конференції «Артилерійські стволові системи, боєприпаси, засоби артилерійської розвідки і управління вогнем», котра цими днями відбувається в Києві.

— Зарубіжні партнери виявляють інтерес до наших розробок і технологій. Особливо зацікавив їх проект «Інтерстандарт», — каже директор із зовнішньоекономічної діяльності та інформації казенного підприємства «Науково-технічний центр артилерійсько-стрілецького озброєння» Олександр Павленко.

Ідея проекту в тому, щоб на одному з полігонів України організувати дослідний центр і проводити випробування артилерійських систем, боєприпасів. Аналогічні полігони в Європі — рідкісне явище. Кажуть, довжина їхніх полігонів (10—12 км) не дає змоги проводити випробування. Та й уболівають європейці за власну екологію та безпеку. Тому наші неозорі полігони —принада для зарубіжних мілітаристських компаній.

— Вони випробовують свою зброю в Африці та в Америці. А ми ж набагато ближче, — констатує О. Павленко.

Суть проекту «Інтерстандарт», вартість якого 20 млн. доларів, проста: територія — наша, техніка й обладнання — німецькі. І вигода очевидна: для Німеччини — не завдати шкоди там, де живеш. А для України — одержати гроші від оренди, робочі місця для військовиків, супертехніку для зброярів, навантаження на барабанні перетинки для місцевих мешканців...

Ольга ВІТЕР.

... І розкритикованих генералів — нагородили!

16 жовтня до Хмельницького з'їхався весь міліцейський генералітет України — на засідання колегії Міністерства внутрішніх справ, котра мала підбити підсумки роботи за дев'ять місяців цього року. Зважаючи на те, що на недавньому засіданні Координаційного комітету у боротьбі з організованою злочинністю Леонід Кучма гостро критикував правоохоронців за прогалини в боротьбі із злочинами в економічній сфері, запрошені на колегію міністерства журналісти сподівалися стати свідками серйозних «розборів польотів».

То одного, то іншого начальника управління згадували за певні упущення, перелічували цифри зростання і спаду показників.

Нарешті, в хід пішов випробуваний метод. Міністр почав давати прочуханки. І пішло-поїхало. Звіт начальника Харківського УВС обірвав на першій же фразі.

Далі міністр зажадав пояснень, чому акції обленерго опинилися на Кіпрі. Відповідь була проста, як правда: бо голова правління нині став заступником міністра енергетики.

Під гарячу руку міністра потрапив і начальник управління зі Львова, де «осіло» 26 відсотків усіх злочинів, допущених працівниками міліції.

Однак високий порив вимогливості на цьому і скінчився. Чи то не вистачило натхнення, чи настрою, але далі Юрій Федорович уже спокійно слухав усіх промовців до самого завершення колегії. І все-таки під завісу міністр зумів подивувати журналістську публіку. По закінченні засідання Юрій Федорович вручив великій групі генералів міністерські нагороди, серед них були отих двоє найбільше критикованих.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

У номер

Київ

Потече казахстанська нафта українськими трубами

Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко обговорив з президентом казахстанської державної компанії «Казахойл» Нурланом Балгимбаєвим подробиці приватизації Херсонського нафтопереробного заводу (ХНПЗ) і низку інших спільних проектів. Зокрема — участь «Казахойлу» в будівництві та експлуатації нафтопроводу Одеса—Броди. Як зазначив Нурлан Балгимбаєв, якщо казахській стороні буде вигідно поставляти нафту трубопроводом Одеса—Броди, то її необхідно переробляти на Дрогобицькому НПЗ і далі поставляти нафтопродукти до Східної та Західної Європи.

Влада вирішила закрити київський Монмартр

З першого грудня цього року кияни та гості столиці, схоже, не побачать звичних арт-ярмарків просто неба на Андріївському узвозі. Подільська районна рада ухвалила рішення навести лад у цьому історичному місці й тимчасово, до першого березня 2001 року, заборонити торгівлю.

Керівники району пояснюють такі заходи прагненням упорядкувати стихійну торгівлю, надати естетичного вигляду історичній вулиці міста. До того ж лише третина працюючих тут має офіційний дозвіл.

Самі художники та продавці стверджують, що їх хочуть загнати в палатки, а із виставки майстрів зробити типовий базар з орендною платою 10 доларів за день, та ще й з місячною передоплатою.

Килимова доріжка веде на нари

19 предметів старовини, 3 золоті ювелірні прикраси і більш як 4 тисячі доларів вилучили українські митники у громадянки Росії під час спроби вивезти їх за кордон у столичному аеропорту «Бориспіль».

Але окрім цього у громадянина України, що прибув із Франкфурта, працівники Бориспільської митниці вилучили більш як 20 тисяч доларів, які той «забув» вказати в декларації. А на Рава-Руській митниці у громадянина України митники вилучили майже півтори тисячі килимів на загальну суму 190 тис. грн., які він намагався незаконно ввезти в Україну з Польщі.

330 контрабандних телевізорів «Веко» п'яти модифікацій виявлено в одному з контейнерів теплохода «Атлас», що прибув із Туреччини, співробітниками Херсонської митниці. Цього разу господарів знайти не вдалося.

Одним абзацом

- **У Житомирі затримано чотирьох осіб (двоє з них — військовослужбовці), проти яких порушено кримінальну справу за фактом розкрадання в одній із військових частин, розташованих на території області, державного майна в особливо великих розмірах. Зламавши ворота сховища військової техніки, вони викрали з танків сім комплектів радіостанцій на суму 20 тисяч гривень.**
- **Уже в листопаді може розпочатися експлуатація на внутрішніх авіалініях України нового літака Ан-140, який має замінити старі Ан-24. Харківське державне авіаційне підприємство передасть авіакомпанії «Ікар» першу машину, вдосконалену з урахуванням усіх зауважень.**
- **У Новомиргородському районі Кіровоградської області порушено кримінальну справу проти голови однієї з місцевих сільрад, який отримав хабара — автомобіль «Жигулі» — від мешканців Черкаської області за надання їм в оренду землі.**

Фотофакт

Пам'ятник Великому Кобзареві днями відкрито в райцентрі Комінтернівському Одеської області.

Фото Олександра СЄРОГО (ДІНАУ).

«Кожному своє, а декому чуже»

Так іронізував відомий сатирик Еміль Кроткий, перефразувавши Цицерона

Той, хто любить гроші, не тільки ненавидить ворогів, але і до друзів ставиться як до ворогів.
Іоанн ЗЛАТОУСТ.

Цієї (та й не тільки!) публікації могло б не бути, якби наше законодавство відповідало реаліям та потребам життя.

Певне, всім уже набридло говорити про недолугість законів, які влучно порівнюють із дишлом. Та будьмо об'єктивними: законопроектів у Верховній Раді — сотні, і їх не можна прийняти за одну ніч...

То що в цій ситуації можна порадити служителям Феміди? Передусім, не зловживати, вишукуючи в недосконалих законах шляхи їх відвертого ігнорування.

Іншими словами: вертіти згаданим уже дишлом у певній ситуації можна, але виключно на користь її величності Істини...

Прощаю всім, кому винен

А істина, як відомо, у кожного своя...

...Мій сусід позичив на два роки тисячу «зелених» далекому родичеві. Той щомісяця справно платив проценти, дедалі впевненіше тримався на бізнесовій колії. Сусід потирав руки, чекаючи «штуку», яка завдяки інфляції значно зросла в гривневому еквіваленті.

Та дочекався повістки до суду. Суддя крізь невдало стримуваний сміх повідала кредитору, що дружина боржника звернулася із заявою, в якій просить визнати договір між чоловіком і ним недійсним.

Спритна жіночка, бухгалтер шахти, видала на-гора два аргументи: сусід, мовляв, не мав права, по-перше, справляти проценти з родича, а по-друге, її чоловік не погодив свою оборудку з членами сім'ї.

Абсурдно! Про це сказала служителька Феміди, відмовивши хитрій шахтарці у задоволенні її вимог по всіх статтях. Але все це не так уже й смішно. Новоявлений лихвар і досі не отримав від боржника своїх кровних...

Цю дещо гротескну історію побутового характеру вважайте містком до глобальної, державного масштабу теми про борги, неповернені борги. Вибач, шановний читачу, але я цього разу не вестиму розмову про пенсії (їх виплачено, чи не так?). Не сипатиму сіль на рани мільйонів обдурених вкладників Ощадбанку.

Замовлю слово за банкірів. Про банківську систему загалом, стосунки кредиторів з державою і з тими, «хто до друзів ставиться, як до ворогів», зокрема. Врешті-решт, банківський капітал країни грає далеко не останню роль в її соціально-економічному розвитку.

А якщо без пафосу — кредитів потребують сьогодні мільйони молодих сімей, селян, підприємців. Одержують же щасливчики. Дев'ятеро з десяти лише мріють про них. І невідомо, коли кожен бажаючий зможе без клопоту отримати енну суму під реальний процент на навчання, будівництво, виробництво тощо. Отже, про можливості фізичних осіб годі й говорити.

У юридичних, тобто підприємств, здається, проблем позичити грошей немає. Надто у тих, хто ще під крилом держави. Існує проблема родича мого сусіда — повернення боргів.

В Україні — 158 банків (порівняйте: в Австрії — 15, у Швейцарії — близько 40).

Неліричний відступ

Прикмета нашого сьогодення: кількість партій і банків зростає прямо пропорційно зниженню рівня життя. Вони створюються, начебто, для підтримки інтересів певних верств населення, а насправді... Насправді в Україні реально й ефективно функціонує кілька партій і близько 30 банків. Та це до слова.

Візьмімо найбільший і один з найнадійніших банків —Український акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк (Промінвестбанк) і кількома лише прикладами проілюструймо його стосунки з державою і клієнтами-позичальниками.

Зазначимо: «не грай з державою» — це пересторога не для такого могутнього й авторитетного банку. З державою він грав, грає і буде грати. Інша справа —за якими правилами. За нав'язаними на нинішньому етапі Промінвестбанк (ПІБ), як, утім, і інші, грати не бажає. Він не може миритися з тим, що держава (читай: три гілки влади) не несе, і це трапляється дедалі частіше, відповідальності за зобов'язання держпідприємств та організацій, які взяли кредити під її гарантії. Тобто, при нагальній потребі уряд каже: профінансуйте, повернемо. Настає час розраховуватися, а підприємства розводять руками: грошей катма. Кабмін же лише спостерігає за перебігом подій, а суди використовують нерідко закон, як оте дишло, не на користь інвестора. Бо, повторюсь, по-перше, закон той недолугий, а по-друге, мовчання уряду, певне, тлумачиться як згода.

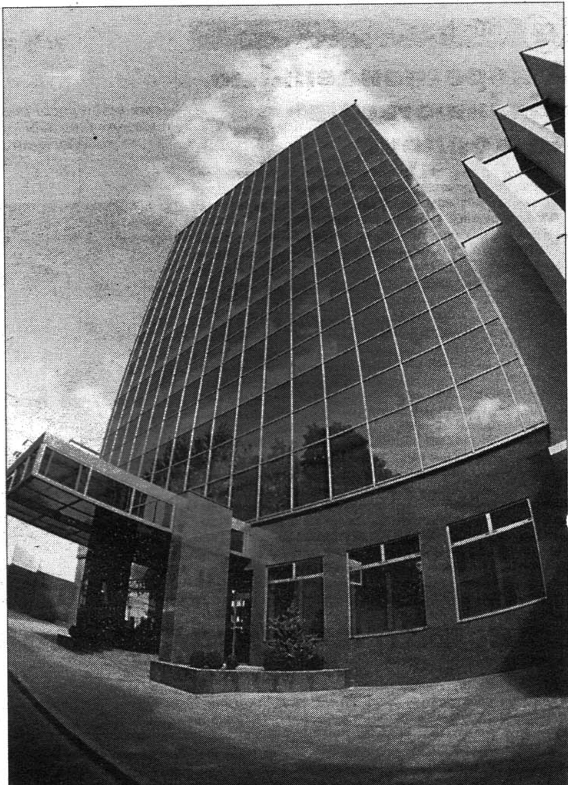

Інакше як розцінити дії вже кількох наших урядів, які не реагують на прохання посприяти поверненню боргів підприємствами Мінвуглепрому, Міненерго, Мінмашпрому, суднобудівними тощо? А це 368 мільйонів гривень.

Свого часу за рішеннями уряду і Нацбанку ПІБ надав їм 878 мільйонів кредиту. Спочатку, згідно з відповідним указом Президента країни, борги погашалися в позачерговому порядку, і банк мав нові й нові можливості фінансувати державні цільові програми. Та потім цей порядок розрахунків, який передусім захищав інтереси інвестора, позичальники стали активно ігнорувати. І, як не парадоксально, теж на законній підставі: до певних законів Верховна Рада внесла зміни, якими юридичним особам було надано право самостійно встановлювати черговість та напрями списання коштів з власних рахунків. Неважко здогадатися, як скористалися цим керівники підприємств. Про погашення боргів вони просто «забули».

Таким чином, паралельно діють і указ Президента, і закони України. Ця ситуація, звісно, влаштовує боржників і розв'язує руки сліпій Феміді. До речі, іноді створюється враження, що вона в прямому розумінні слова не бачить очевидного. Або не хоче бачити.

Згадайте мого обманутого сусіда і дії дружини його родича. Щось схоже трапилося між Промінвестбанком і ВАТ «Макіївський коксохімічний завод». П'ять років тому він отримав чималенький кредит, два роки сплачував проценти за нього, а потім через арбітражний суд домігся визнання кредитного договору і договору застави... недійсними.

Аргументи прокурора, який виступив в інтересах Донецької облдержадміністрації та коксохімзаводу, як і «доводи» шахтарки, щонайменше викликають подив. Позивач зазначив, що ПІБ надав кредит без дозволу державного органу приватизації. До того ж кредитну угоду не затвердили загальні збори акціонерного товариства.

— Ми надіслали в судову колегію з перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду України (ВАСУ) заяву з проханням принести протести до президії ВАСУ на рішення арбітражного суду, — каже заступник голови правління Промінвестбанку Микола Приз. — Нам відмовили. Тоді ми звернулися до голови ВАСУ з тим же проханням. Додали до заяви листа-роз'яснення Фонду держмайна, в якому чітко зазначено, що оскільки ВАТ «Макіївський коксохімічний завод» на момент укладання кредитного договору не був державним підприємством, то і дозволу на його кредитування органи приватизації давати не могли. Такий дозвіл дається лише держпідприємствам. Інша підстава для відмови у скасуванні рішення суду — відсутність затвердження кредитної угоди загальними зборами акціонерів — теж викликає серйозні і обгрунтовані сумніви. Вони, до речі, виникають після ознайомлення з роз'ясненням Вищого арбітражного суду «Про деякі питання практики вирішення спорів, пов'язаних з визнанням угод недійсними».

Голова ВАСУ не знайшов підстав для задоволення клопотання.

В іншій ситуації незрозумілою залишається позиція Арбітражного суду Автономної Республіки Крим, де Кримська виробничо-комерційна фірма (КВКФ) «Солвент Лтд.» подала позовну заяву про визнання недійсним кредитного договору з ПІБ. На думку спеціалістів банку, на розгляд справи впливають представники судових органів АРК, які мають родинні стосунки з працівниками КВКФ. Красномовна деталь: у тому ж арбітражному суді з 1998 року розглядається інша справа — про визнання фірми «Солвент Лтд.» банкрутом. Промінвестбанк є кредитором КВКФ...

Вимагаючи об'єктивного й неупередженого розгляду справи, київські банкіри попросили Вищий арбітражний суд України витребувати справу за позовом «Солвент Лтд.» до ПІБ і передати її до іншого суду. І якби вона потрапила, скажімо, до запорізького, кияни могли б розраховувати на справедливе рішення. Запорізькі арбітри, схоже, уміють відділяти зерно від полови, що довели торік, розглядаючи справу за позовом ПІБ до Національної атомної енергогенеруючої компанії (НАЕК) «Енергоатом». П'ять років тому вона позичила 16 мільйонів гривень, але й досі не повернула. Виконанню судового рішення про реалізацію заставленого майна (електроенергії) перешкоджають, переконані кредитори, сама компанія і місцеве відділення Фонду держмайна. Відповідне ж міністерство залишило банк віч-на-віч з боржником. Хоча столичні керівники прекрасно розуміють, що неповернені борги — це гальмо для подальшої кредитної підтримки підприємств галузі з боку ПІБ.

Відсутність ефективних механізмів забезпечення законності, як і незацікавленість державних мужів у захисті інтересів кредитора, як шило з мішка, випирає в історії неджентльменських (з боку позичальника, зрозуміло) стосунків між ПІБ і Держкомресурсів зразка 1993-го. Тоді комітетові було надано 13 мільйонів гривень кредиту на поставку палива. Через рік комітет був ліквідований. Про зміну вивіски влада подбала (створено акціонерну компанію «Укрресурси»), а ось правонаступника визна-

Шахтарі у транші

Два останніх транші у розмірі 70 млн. доларів кредиту Світового банку на структурну перебудову вугільного сектора надійшли в понеділок в Україну.

Ще 13 жовтня Світовий банк на виконання домовленостей, досягнутих під час переговорів у Києві президента банку Джеймса Вульфенсона, закінчив підготовку необхідних документів.

Кредитування України за проектом структурної перебудови вугільної промисловості розпочалося 1996 року. Загальний обсяг кредиту — 300 млн. доларів.

Відтепер і пенсіонери — в інвесторах

Коментар

Наприкінці минулого тижня Пенсійний фонд, який, працюючи з перевиконанням планів, у вересні розрахувався з усіма боргами, придбав на профіцитні 100 мільйонів гривень облігацій внутрішньої державної позики (ОВДП). Тож тепер пенсіонер з повним правом може називати себе інвестором або кредитором державного бюджету.

Така незвична форма переведення народних грошей у цінні папери на Заході досить поширена, оскільки це дає неабиякий зиск. ОВДП на сьогодні — найліквідніші українські цінні папери, якщо не згадувати ті часи, коли Міністерство фінансів видозмінювало їх назву і переносило терміни погашення. На тому й поставимо крапку, щоб не навврочити незахідний розвиток подій.

Отже, Пенсійний фонд купив облігації двома рівними випусками з термінами погашення 7 і 28 лютого наступного року і прибутковістю відповідно у 23 і 23,5 відсотка річних. Це — добре, бо Пенсійному фонду твердий доход найпотрібніший: щомісяця на виплати пенсій витрачається близько 1,6 мільярда гривень, а вже навесні наступного року, за словами прем'єр-міністра Віктора Ющенка, уряд збирається підвищувати розміри пенсій.

Сергій ВЛАД.

чити не спромоглася й досі. Листи до Кабміну шість років залишаються гласом волаючого в пустелі.

До безвідповідальності позичальників банкірам не звикати. Їх більше дивує турботливе, прямо-таки батьківське ставлення уряду до боржників. Лише один приклад, який навели автори працівники ПІБ.

Виявляється, ще з 1994 року в списках боржників ПІБ фігурує Олександр Притика, який тоді був радником уряду і очолював акціонерну компанію «МФС». Сума боргу — 2,65 мільйона доларів. Втім, це не стало перепоною для колишнього глави уряду, який призначив пана Притику головою правління державної акціонерної компанії «Українські поліметали».

Певне, я втомив тебе, шановний читачу, прикладами недобросовісності позичальників. Але як інакше довести, що в нашій державі вже склалася тенденція: пошити в дурні не лише сусіда чи родича, а й установу, яка здатна ефективно сприяти економічному, соціальному, культурному розвиткові країни? А гние риба з голови. Про який авторитет влади можна говорити, коли вона залучає до фінансування проекту кредитоспроможний банк, щоб уникнути міжнародного скандалу, а потім кидає кредитора напризволяще?

Переді мною постанова Кабміну № 1049 від 20.09.97, в якій є пункт: «Уповноважити Український акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк здійснювати обслуговування кредиту «Вестдойче Ландесбанку», для чого...»

Отже, ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» («Линос») заборгував вищезгаданому банку і, як водиться, уряд зобов'язав патріотично настроєне керівництво ПІБ рятувати престиж держави, яка виступала гарантом виконання кредитної угоди. Він урятував, і на сьогодні функціонує з мінусом в 4,4 мільйона доларів — такий борг лисичанців перед киянами. Характерна «дрібничка»: коли в Києві вирішили продати контрольний пакет акцій «Линосу», комісія, до якої входили урядовці, чомусь не внесла до умов конкурсу зобов'язання потенційного покупця погасити заборгованість лисичанців перед Промінвестбанком. Виходить, з усіма розрахуються, а той, хто реально подбав про авторитет держави, залишиться з носом. Нечувана турбота про інтереси вітчизняного кредитора!

Та крига скресне, вірять банкіри. Вони свої надії покладають на указ Президента України «Про заходи щодо зміцнення банківської системи України та підвищення її ролі у процесах економічних перетворень». Глава держави цим указом, зокрема, зобов'язав Кабмін розробити комплексну програму розвитку банківської системи на три найближчі роки. Вона має бути спрямована на створення умов для збільшення обсягів кредитування комерційними банками виробничої сфери, захист прав та інтересів банків, посилення відповідальності учасників договірних відносин за неналежне виконання своїх зобов'язань тощо.

Фахівці Промінвестбанку, доречно зазначити, подали свої пропозиції про внесення змін та доповнень до чинних законів. Не прислухатися до відомих не тільки в Україні банківських авторитетів було б щонайменше несправедливо...

Двоє «билися» — третьому дісталося

А «билися» (в межах, зазначимо, правового поля) акціонерне товариство Спільне підприємство «Правекс-Брок» з Відкритим акціонерним товариством «Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат» (ВАТ ПГЗК). Суб'єкти підприємницької діяльності з'ясовували стосунки, чим важко здивувати цивілізований світ, на тему «заборгував — віддай!»

Керівництво ПГЗК з часом визнало претензію «Правекс-Броку», чим останній одразу скористався. Ще 31 липня 1997 року «Правекс-Брок» через «Правекс-Банк» надіслав на адресу відділення Промінвестбанку (ПІБ) у Комсомольську платіжну вимогу № 5 від 31.07.97 р. про списання з ПГЗК на користь «Правекс-Броку» 24 925 039 гривень.

Однак коштів на рахунку комбінату, який і обслуговувався в ПІБ, на той момент не було, тому банківські працівники поклали платіжну вимогу до картотеки. І як тільки гроші на рахунку ПГЗК з'являлися, вони у безспірному порядку перераховували їх на рахунок «Правекс-Броку».

А тим часом влада на гірничо-збагачувальному помінялася, і Арбітражний суд столиці за позовом ПГЗК до «Правекс-Броку» 26 січня 1998 року виніс рішення: платіжну вимогу № 5 від 31.07.97 р. визнати такою, що не підлягає виконанню. Потім ухвалою заступника голови суду виконання цього рішення призупинялося «до прийняття рішення по даному спору». Ще пізніше, 12 березня 1998-го, після перевірки в порядку нагляду, голова міського арбітражного суду платіжну вимогу визнав «такою, що підлягає виконанню». Та з незрозумілих причин відповідну постанову Комсомольське відділення ПІБ отримало лише 10 липня 1998-го. А 20 серпня того ж року суддя стягнув з Промінвестбанку 3 730 641 гривню штрафів і 3520 гривень держмита. За «перевищення нормативного терміну платежів на підставі Постанови Верховної Ради України» від 25.06.93 р. "Про норматив обігу платіжних документів в Україні". Тобто за те, що ПІБ не виконував платіжну вимогу № 5...

Доречно буде зазначити, що у позовній заяві «Правекс-Брок» просив стягнути лише 70 404 гривні пені, а вже на судовому засіданні збільшив суму до 3 730 641 гривні. На думку відповідачів, це зроблено «з метою уникнення від сплати держмита у повному розмірі від суми позову на момент порушення справи».

Наказ на списання коштів з кореспондентського рахунку ПІБ на рахунок «Правекс-Броку» надійшов у лічені години, і кошти, зрозуміло, були списані. Забігаючи наперед, зауважу, що через 11 місяців «в поворот виконання рішення по справі від 20.08.98 р.» з АТ «Правекс-Брок» на користь ПІБ було вирішено стягнути 3 730 641 гривню, яку банк не отримав і досі.

Як вважають в ПІБ, позивач у своїй заяві обґрунтував нарахування і необхідність стягнення з банку пені, посилаючись на постанову Верховної Ради від 25.06.93 р. А в ній зазначено, що списувати пеню за перевищення нормативного терміну проходження платежів може лише податковий орган або відправник коштів.

По-перше, на думку спеціалістів ПІБ, «Правекс-Брок» не є відправником коштів, інакше він мав би право розпоряджатися коштами, що зберігаються на рахунках інших юридичних осіб і є їхньою власністю. У даному випадку — власністю гірничо-збагачувального комбінату.

По-друге, згаданою постановою ВР передбачається стягнення пені з банку, який обслуговує відправника коштів. У Промінвестбанку з «Правекс-Броком» жодних договірних правовідносин не існує — отже, позивач не може вважати ПІБ своїм банком.

І, по-третє, згідно із ст. 2 Закону України «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань» у разі затримки зарахування надходжень на рахунок клієнта банки сплачують на користь одержувачів пеню в розмірі, передбаченому угодою про проведення касово-розрахункових операцій. Такої угоди між позивачем і відповідачем не укладено. Крім того, згідно з роз'ясненням Вищого арбітражного суду, якщо сторони не обумовили договором конкретного розміру відповідальності, штраф стягненню не підлягає...

Таким чином, добросовісний банк став хлопчиком для биття. А що ж АТ СП «Правекс-Брок» і ВАТ «Полтавський ГЗК»? Ще у вересні 1998 року спільне підприємство відкликало без виконання платіжну вимогу № 5 про списання з акціонерного товариства заборгованості по визнаній претензії. Отже, два роки не існує предмету спору. А спір усе набирає й набирає обертів.

Торік столичні арбітри розглянули заяву Промінвестбанку з проханням переглянути за нововиявленими обставинами рішення суду від 20.08.98 р. 3 730 641 гривню суд «в поворот рішення», про що згадувалося вище, стягнув з позивача. Гадаєте, гроші оперативно потрапили на рахунок ПІБ? Не отримав їх Промінвестбанк і після того, як звернувся з претензіями до «Правекс-Банку», клієнтом якого є «Правекс-Брок».

Втім, дивуватися такій позиції «Правекс-Банку» не доводиться: сам уряд, під гарантії якого ПІБ торік видав Міненергетики 30 мільйонів гривень на погашення заборгованості із зарплати, досі не повернув 23 726 898 гривень основного боргу, пені тощо. І це після відповідного рішення арбітражного суду. Інакше, ніж черговим ударом під дих Промінвестбанку, це не назвеш.

***

Вільному тлумаченню постанови Верховної Ради України від 25.06.93 р. "Про норматив обігу платіжних документів в Україні" позивачем і окремими суддями покладено, здається, край. Арбітражний суд Києва скасував усі рішення у справі і надіслав її на розгляд за підсудністю в Арбітражний суд Полтавської області.

Арбітри Полтавщини в задоволенні позовних вимог «Правекс-Броку» (стягнути з ПІБ 3 730 641 гривню) відмовили. Та Вищий арбітражний суд України усе повернув на круги своя: рішення і постанови скасовано, а справу направлено до столичного арбітражного суду на новий розгляд.

Повернімося знову до дишла, тобто до законів, які тлумачаться і використовуються кому як заманеться. Скажімо, на свій запит Арбітражний суд столиці отримав свого часу листа від Нацбанку, в якому роз'яснюється поняття «відправник коштів», що стало каменем спотикання для сторін і не тільки. Фахівці Промінвестбанку вважають, що НБУ, по-перше, підготував тлумачення без урахування відповідних нормативних актів, а по-друге, перевищив свої повноваження, оскільки тлумачення не входить до його компетенції.

А суд, приймаючи рішення не на користь ПІБ, послався на думку НБУ...

В іншому випадку судді проігнорували вимоги податківців і керівників Вищого арбітражного суду, розглянувши заяву позивача, який збільшив позовні вимоги в п'ятдесят разів і при цьому не сплатив держмита.

Або таке. Промінвестбанк — солідна установа, яка працює прозоро, як кажуть, і чесно. З його рахунку в Нацбанку без проблем можна списати кошти за рішенням суду, бо на тому рахунку є гроші. Чому ж таким «привілеєм» не користуються клієнти «Правекс-Банку», зокрема, «Правекс-Брок»? Чому потрібно апелювати до суду, щоб стягнути з рахунку «Правекс-Броку» кошти?

І чи тільки в недосконалості законів тут справа?..

Іван ІЛЛЯШ.

У комітетах Верховної Ради

«Поліський шовк» — валюта України

Виїзне засідання Комітету ВР з питань аграрної політики та земельних відносин, в якому взяв участь і міністр аграрної політики Іван Кириленко, відбулося на Волині. Обговорювали Земельний кодекс та законопроект «Про стимулювання розвитку сільського господарства на період 2000—2004 років».

Народні депутати, урядовці «з перших уст» почули від селян, чого вони прагнуть. Волиняни, зокрема, хочуть, щоб держава підтримувала господарників не лише словами. А це насамперед пільгові кредити, дешева сільськогосподарська техніка, добрива та стабільне забезпечення пальним. Чекають підтримки і волинські льонарі. Галузь зовсім занепала, а тим часом «поліський шовк», який високо цінують у всій Європі, — невикористаний валютний резерв країни.

Голова комітету Катерина Ващук вважає, що пропозиції «з перших уст» найцікавіші. Законодавці мають розробити такі закони, щоб «ціни на сільськогосподарську продукцію не регулювалися за рахунок селян».

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Земельні паї — буря на селі

Визнати недійсними угоди, пов'язані з набуттям та реалізацією прав на земельні паї (крім успадкування), пропонує Комітет ВР з питань аграрної політики та земельних відносин. Відповідний законопроект рекомендовано до прийняття парламентом за основу.

На думку членів комітету, питання передачі права власності на земельну частку недостатньо врегульовано чинним законодавством, а тому цей процес може спричинити загострення соціально-економічної ситуації на селі. Втім, продаж землі де-факто триває: станом на 1 липня 2000 р. продано майже 7 тисяч та подаровано більш як 14 тисяч земельних сертифікатів.

Однак, за висновком Головного науково-експертного управління ВР, під час розгляду цього питання треба враховувати конституційні норми, які надають громадянам України право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю. Крім того має бути врегульовано питання про подальшу долю вже відчужених земельних ділянок.

Роботодавець права не матиме

Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики та праці на своєму засіданні підтримав законопроект Кабінету Міністрів «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про відпустки» і рекомендував його для прийняття парламентом у першому читанні.

Змінами до закону пропонується, зокрема, скасувати положення на право роботодавця за певних умов надавати працівникам відпустки без збереження заробітної плати, що стимулює приховане безробіття. Скасування вищезазначеного положення сприятиме закриттю нерентабельних підприємств, а їхні працівники матимуть підстави для отримання соціальних виплат, передбачених чинним законодавством.

Фотофакт

Джура Війська Запорізького Олег Зарва, 12 років, готується до урочистого шикування з приводу підняття прапора Війська Запорізького під час відкриття 7-ї Великої Ради Товариства козаків південного сходу України. Як заявив Верховний отаман Війська Запорізького — Товариства козаків України (ВЗ-ТКУ) Петро Заболотний, одне з найголовніших завдань ВЗ-ТКУ сьогодні — залучення до керівництва війська молоді.

Фото Єгора САПРОНОВА (УНІАН).

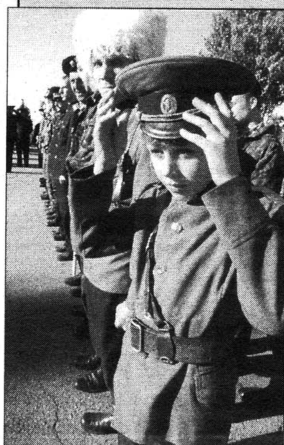

Спорт

Лише результати

Футбол. Перша ліга. Перенесені матчі 10-го туру.

«Чорноморець» — ФК «Львів». 0:3. Мазур, 5, Баглай, 17, Котовенко, 48.

«Борисфен» — «Спартак». 0:1. Литвинов, 42.

«Закарпаття» — ФК «Вінниця». 0:0.

12-й тур. «Дніпро-2» — «Закарпаття». 0:1. Бундаш, 3.

«Буковина» — «Металург». 1:2. Сулименко, 48 —Коваленко, 42, Бурхан, 61.

«Борисфен» — ФК «Вінниця». 1:0. Кондратюк, 81.

«Прикарпаття» — «Волинь». 1:0. Грегуль, 83, з пенальті.

«Чорноморець» — «Спартак». 0:0.

«Зірка» — «Поліграфтехніка». 1:1. Мартиненко, 66 —Іванов, 35.

«Динамо-2» — ФК «Львів». 3:0. Серебрянніков, 48, з пенальті, Михайленко, 50, Коновалов, 89.

ФК «Черкаси» — СК «Миколаїв». 0:0.

«Шахтар-2» — ЦСКА-2. 2:1. Саву, 13, Бахарев, 61 —Закарлюка, 67, з пенальті.

17-й тур. «Волинь» — «Шахтар-2». 1:0. Завгородній, 72.

***

13-й тур. ЦСКА-2 — «Дніпро-2» — 1:0. СК «Миколаїв» — «Шахтар-2» — 1:0. ФК «Львів» — ФК «Черкаси» — 2:0. «Поліграфтехніка» — «Динамо-2» — 0:0. «Спартак» — «Зірка» — 2:0. «Волинь» — «Чорноморець» — 3:0. ФК «Вінниця» — «Прикарпаття» — 1:1. «Металург» — «Борисфен» — 2:0. «Закарпаття» — «Буковина» —2:1.

«Голос України», 18 жовтня 2000 року. № 190 (2437)

До цукрозаводчика прийшов інвестор

Несолодке життя для українських виробників цукру настало десь року 1994-го й з року в рік воно стає дедалі гіркіше. Бартерна схема взаєморозрахунків призвела до того, що цукор на момент запуску заводу вже було розписано за борги, до того ж за явно заниженою ціною. Мимоволі надаючи перевагу під час розрахунків постачальникам пального й матеріалів, необхідних для виробництва, заводи «ображали» тих, хто вирощує буряки, і тим самим, як кажуть, самі рубали гілку, на якій сидять. У результаті змушеного переходу на давальницьку схему переробки буряків зменшилися обсяги їх заготівель, виробники сільгосппродукції постійно не виконують договорів контрактації, різко скоротилася зона бурякосіяння. Йде боротьба за кожного постачальника сировини. Виробники цукру опинилися у важкому становищі, часто — у безвиході. В Україні в цьому сезоні з 192 цукрових заводів розпочали переробку буряків менш як половина.

У цій ситуації для цукрозаводчика часто єдиний спосіб зберегти цукрове виробництво і, можливо, надалі його модернізувати — це залучити потужного інвестора. Для двох великих цукрових заводів Одеської області — Заплазького і Котовського — таким інвестором стала фірма «Інцукорпром».

— Наш завод працює з 1961 року, і всі роки, до 94-го, в сезон був повністю забезпечений цукровими буряками, — розповідає голова правління ВАТ «Котовський цукровий завод» Володимир Костянтинович Артеменко. —Нині обсяги заготівлі різко скоротилися. Витрати на підготовку до виробництва не покриваються оплатою господарств на промислову переробку. З 1995-го обмежилося кредитування заводу, що призвело до його неплатоспроможності. Бартерні операції із закупівлі пального й іншого необхідного для виробництва проводилися на кабальних для підприємства умовах, що спричинило підвищення собівартості продукції та її неконкурентоздатність. Опинившись у тяжкому фінансовому становищі, правління акціонерного товариства КЦЗ прийняло рішення про продаж контрольного пакета акцій фірмі «Інцукорпром». Ми переконані, що вкладені в завод інвестиції допоможуть значно збільшити обсяги заготівлі цукрових буряків, забезпечити підприємство необхідними матеріалами й енергетичними ресурсами, тим самим значно підвищити ефективність виробництва.

У важкому становищі опинився й Заплазький завод Любашівського району, один з найпотужніших і добре устаткованих, свого часу — передовий у галузі. Він має п'ять бурякопунктів, новий склад для цукру-сирцю, жомосушильне відділення й відділення гранулювання сухого жому потужністю 90 тонн на добу. Серед його переваг — близьке розташування до залізниці (п'ять під'їзних шляхів проходять територією підприємства та залізнична гілка на станцію Заплази) й до морських портів. Нелегко було Миколі Харламповичу Тодорову, який ось уже два десятки років очолює Заплазький цукровий, прийняти рішення про передачу контрольного пакета акцій інвестору. Але сьогодні він переконаний у правильності такого кроку. До початку нового сезону переробки цукру до заводу було підведено газ, який, незважаючи на постійне зростання ціни, все-таки значно дешевший за традиційне паливо і дає можливість знизити витрати під час переробки, порівняно з мазутом, приблизно втричі. Це, в свою чергу, відіб'ється на собівартості продукції.

— Здешевлення за рахунок переходу на газ досить вагоме, — коментує генеральний директор «Інцукорпрому» Олексій Васильович Криворот, — якщо взяти до уваги, що останніми роками зі 100 відсотків витрат на переробку до 80 йде на енергоносії (ще 10 років тому ці витрати становили 10 відсотків). Не менш важливо, що, проклавши 15 км газопроводу, ми розв'язали важливу соціальну проблему. Можна було прокласти магістраль по прямій, вдвічі коротшим маршрутом, значно зекономивши кошти, але тоді далеко від неї залишилася б низка населених пунктів, які планують тепер підключитися до гілки. На сьогодні є вже 27 колективних потенційних споживачів. Люди будуть з газом, і не в балоні, не іноді, а постійно.

Звичайно, ми плануємо й газифікацію Котовського цукрового. Досі на балансі заводу важким тягарем висять об'єкти соціально-побутового призначення, хоч закон України від 3 березня 1998 року № 147/98-ВР давно вимагає, щоб вони передавалися в державну й комунальну власність. Нині роботу в цьому напрямі міська влада і керівництво заводу ведуть більш інтенсивно. Звільнені від утримання даної сфери кошти планується пустити на прокладання газопроводу. Разом з тим у Котовську має розв'язуватися серйозне економічне питання: у місті є інші підприємства, що також не газифіковані й зацікавлені в цьому.

У створенні для опанування двома цукровими заводами — Заплазьким і Котовським — фірмі «Інцукорпром» прагнуть відродити на новому рівні порядок, який існував у часи галузевого об'єднання, коли останнє постачало цукровим заводам все необхідне, задовольняючи їхні заявки. А самі виробничники робили те, що мають робити, — переробку, прагнучи виконувати це ефективно, з високим виходом цукру.

Структура фірми «Інцукорпром» створювалася з урахуванням потреб цукрового виробництва. Є відділ матеріально-технічного забезпечення, техніко-технологічний відділ, який працює над оптимізацією, модернізацією виробництва, загальний відділ, що розв'язує всі організаційні моменти існування об'єднання, юридична служба, якій, зокрема, доводиться працювати з кредиторами і боржниками заводів, фінансова служба, фахівці якої простежують не тільки внутрішню ситуацію, а й становище на ринку, розробляють перспективні плани роботи, гнучку схему продажу продукції, що собі не могли дозволити самі заводи. Створено також транспортний підрозділ, який забезпечує, за потреби, вчасне вивезення буряків з полів на заводи.

Отже, якщо узагальнити, то «Інцукорпром» — це структура, яка дає змогу чітко розмежувати завдання виробництва і комерції, зробивши більш ефективним і те, й інше. У рамках об'єднання багато питань розв'язуються легше і фінансово вигідніше. Простий приклад: ціна мішків, закуплених за «живі» гроші й на обидва заводи одразу, істотно нижча за ту, яку платив один завод і в рахунок майбутнього цукру.

На Заплазькому заводі за участі фірми розпочалася модернізація виробництва. Закуплено нові імпортні фільтри, що дають змогу значно підвищити якість фільтрації. Встановлено нові тензометричні ваги з електронним контролем. Окрім точності у них є ще один плюс: тепер інформація з вагової по електронному зв'язку одразу надходить в Одесу, де можуть постійно контролювати й аналізувати ситуацію і з надходженням сировини, і з виходом цукру.

— Наша головна проблема на сьогодні, — продовжує О. Криворот, — це залучення постачальників буряків, повернення інтересу сільгоспвиробника до цієї культури, розширення зони бурякосіяння. Заводи, що переробляли по 300—400 тисяч тонн буряків у сезон, останнім часом значно знизили обсяги: Котовський — до 80 тисяч, Заплазький — до 170 тисяч тонн. І це ще добре. Окрім того, що менше стали відводити площ під буряки, дуже впали врожайність, цукристість — сіють здебільшого те, що дешевше, насіння не підготовлене, не протравлене. Погано готується земля під посіви, не витримуються всі технологічні вимоги. У Франції збирають з гектара до 1000 центнерів цукрових буряків, у нас донедавна збирали по 400, а тепер — ледве-ледве 200 центнерів.

Входження в об'єднання гарантує обом заводам у новому сезоні, що всі розрахунки за поставки сировини проводитимуть у повному обсязі й вчасно. Ми здатні закуповувати цукрові буряки на вигідних для сільгоспвиробника умовах, приймаючи їх на переробку за давальницькою схемою.

Для своєчасного збирання й доставки цукрових буряків на заводи «Інцукорпром» забезпечує бурякоздавачів дизельним пальним, бурякозбиральною технікою, автотранспортом, має можливість надавати господарствам запчастини, налагодити і відрегулювати бурякозбиральну техніку, надати послуги з підготовки площ бурякосіючої зони під урожай 2001 року.

Фірма зацікавлена в укладанні довгострокових договорів з бурякосіючими господарствами на поставку сировини, спільне вирощування цукрових буряків, на оренду землі. «Інцукорпром» має можливість забезпечити господарства бурякосіючої зони насіннєвим матеріалом високого класу, пально-мастильними матеріалами, мінеральними добривами, сільгосптехнікою.

Відроджуючи інтерес до вирощування цукрових буряків, сприяючи розширенню і зміцненню зони бурякосіяння, «Інцукорпром» прагне створити стабільну сировинну базу для своїх заводів. Не забувають тут і про те, що в період міжсезоння необхідно для стабільної роботи забезпечити заводи сирцем.

...Самою природою Україна призначена для того, щоб бути солідним експортером цукру. Замість цього країна нині змушена ввозити цукор, щоб забезпечити свої потреби. На Одещині цю ситуацію вирішили змінити, до того ж — докорінним чином.

Влада ГАЛІНА.

Одеська область.

Оголошення

Переговори в Сочі: невже всі задоволені?

Путін заявляє про консенсус

Одним з найважливіших результатів сочінської зустрічі стала заява Володимира Путіна (на підсумковій прес-конференції, судячи з повідомлень агентства «Інтерфакс-Україна», говорив переважно він, а не Леонід Кучма) про те, що російська сторона бере на себе зобов'язання пропустити до України увесь газ, який постачатиме нам Туркменистан. Крім того, за словами президента Росії, його країна готова взяти участь у поставках своїх енергоносіїв в Україну. Він нагадав, що з цієї проблеми українська й російська делегації мали свої підходи, проте наприкінці переговорів «досягли консенсусу».

Путін також заявив, що сторони домовилися інтенсифікувати спільну роботу з реструктуризації боргів. Він зазначив: «Ми розуміємо, що Україні потрібно значно більше енергії, ніж вона виробляє, і розуміємо, що за увесь цей обсяг потрібних енергоносіїв Україна не може сплачувати живими грошима. Це мало чим відрізняється від російських умов, від становища деяких підприємств у Росії. Але різницю між тією сумою, яку Україна може сплатити, і яка має бути оплачена, що різницю оформлять як державний борг України перед Росією». Як наголосив Президент РФ, «це — принципове вирішення питання; борг за енергію — це не борг підприємств, а борг держави».

Що ж до решти боргів, то, як зазначив В. Путін, ані Росія, ані Україна «не можуть розібратися як слід, хто, кому, за що і скільки винен». «З погляду державних інтересів через це несуть збитки дві держави, а заробляють на цьому лише посередники, які із загальнодержавними цілями ні тієї, ні другої сторони не мають нічого спільного», — сказав він.

Володимир Путін також заявив: Росія приймає пропозицію України про участь у приватизації української газотранспортної системи. Як повідомив російський президент, сторони домовилися дати доручення урядам двох країн, щоб активізувати діяльність відповідної комісії, що розглядає можливості співробітництва і можливого спільного використання газопроводу, який проходить територією України. Обговорення цього питання мало «дуже цікавий і серйозний характер», зазначив В. Путін. Він нагадав, що Росія отримала пропозицію активізувати енергетичне співробітництво із Західною Європою. «Якщо ми домовимося з Україною з цього питання (про приватизацію газотранспортної системи), то це означає, що ми готові залучити й Україну до цього співробітництва між Росією та Західною Європою», — сказав російський президент.

Оптимізм прес-секретаря

Участь Росії в модернізації української газотранспортної мережі дасть змогу уникнути будівництва обхідного газопроводу, заявив прес-секретар Президента України Олександр Мартиненко. Він нагадав, що ідея будівництва труби в обхід України пов'язана з потребою збільшити експорт російського газу до Європи. Водночас, за словами прес-секретаря, модернізація української мережі газопроводу дасть змогу цього уникнути, оскільки підвищить ефективність газопроводу на 30 відсотків.

Скептики сумніваються

Активи газотранспортної системи навряд чи покриють український борг Росії за постачання газу. Таку точку зору аналітиків, що коментують пропозицію Президента України Леоніда Кучми на адресу «Газпрому» про участь у приватизації газового господарства держави, наводить ПРАЙМ-ТАКС. Експерти досить низько оцінюють нинішній стан українських газопроводів, який, на їхню думку, потребує від $500 млн. до $1 млрд. інвестицій у реконструкцію трубопроводів. Так, значні вкладення, що наближаються за витратами до вартості будівництва нових транспортних магістралей, на думку аналітиків, знижують привабливість української газотранспортної системи. А з огляду на те, що борг України Росії за газ становить щонайменше $1,2 млрд., навряд чи передача українських газотранспортних активів «Газпрому» покриє значну частину боргу.

Президенти на шляху до консенсусу

Фото Андрія ПТАХИ (УНІАН).

Шанси на успіх — мінімальні

Єгипетське місто Шарм-еш-Шейх упродовж двох останніх днів прикувало увагу всіх занепокоєних ситуацією на Близькому Сході.

Саме тут було зроблено чергову спробу, якщо не примирити ізраїльську та палестинську сторони, то бодай припинити війну. Шанси на успіх і політологи, і політики, які брали участь у саміті, розцінювали як мінімальні. «Безвихідь» — ось те слово, яке найчастіше вживали останнім часом журналісти стосовно саміту.

Першого дня переговори тривали більш як 16 годин поспіль, проте ізраїльська і палестинська сторони не змогли домовитися з жодного питання. Вони покладають одне на одного відповідальність за спалах насильства.

На момент, коли верстався номер, надійшло повідомлення: призначене на вчорашній ранок засідання відклали на невизначений термін. Через те, що палестинці та ізраїльтяни не можуть виробити взаємоприйнятні формулювання підсумкового документа зустрічі.

Тим часом кровопролиття триває... Ще кілька палестинців загинуло за минулу добу. А загалом кількість жертв арабо-ізраїльських сутичок уже перевалила за сотню.

Яна СТАДІЛЬНА.

Венеціанські крапки над нашими «і»

(Початок на 1-й стор.).

Бо існують «такі два моменти: а) члени парламенту мають бути захищені від свавільного арешту чи затримання згідно з нормою Конституції, що вимагає надання Верховною Радою згоди на арешт або затримання депутатів; б) запропонована нечітка підстава для розпуску «якщо протягом одного місяця Верховна Рада не сформує постійно діючу парламентську більшість» має бути сформульована інакше». Це — твердження з ухваленого комісією «Висновку щодо імплементації результатів референдуму в Україні». Його зроблено на замовлення Моніторингового комітету Парламентської асамблеї Ради Європи.

Отже, депутатський імунітет й умови розпуску Верховної Ради — ці два питання потребують, на думку «венеціанців», уточнення. Щодо недоторканності членів ВР, то Венеціанська комісія (ВК) наголошує: на відміну від країн з давніми демократичними традиціями, в нинішній Україні можливий свавільний арешт депутата на фіктивних підставах з подальшим утриманням під вартою без судового втручання. Саме тому комісія вважає за доцільне збереження положення про надання згоди парламенту на арешт народного обранця. Мало того, її експерти переконані, що обсяг депутатського імунітету має встановлюватися не окремим законом, а саме статтею Конституції. І нова відповідна стаття Основного Закону повинна набути чинності разом з ліквідацією нинішньої.

Що стосується запропонованої Президентом процедури розпуску Верховної Ради, то Венеціанська комісія вважає: наміри змусити народних депутатів працювати послідовніше і стабільніше можна лише вітати, але... «Венеціанці» так і не зрозуміли, з якого часу має відміряватися місяць, протягом якого парламент повинен сформувати постійно діючу більшість. Чи то з моменту виборів, чи то від першого засідання новообраної Верховної Ради?.. Ще менш зрозумілим для комісії виявилося й саме поняття «постійно діюча більшість» — бо його ніде в нас законодавчо не визначено. На думку європейських експертів, логічніше було б ув'язати питання розпуску парламенту з якимись конкретними подіями: наприклад, схваленням запропонованої Президентом кандидатури прем'єра або ж програми уряду. А загалом Венеціанська комісія вважає, що, вимагаючи від парламенту створення постійно діючої більшості, логічно було б разом з тим надати Верховній Раді вирішальної ролі в призначенні прем'єра. Нині таку роль відіграє Президент.

Одним з інших найпомітніших тверджень ухваленого Венеціанською комісією документа є таке: депутати Верховної Ради вільні у своїх діях щодо імплементації результатів референдуму. Тобто вони мають повне право їх і не імплементувати, і ніхто й ніщо не може їх примушувати. Водночас ВК «із задоволенням відзначає зобов'язання Президента України додержуватись встановленого конституційного порядку внесення змін до Конституції і не розпускати Верховну Раду, якщо остання відмовиться дати згоду на внесення змін до Конституції». Останнім пунктом висновків стоїть такий: «...Якщо проект, поданий Президентом України, буде схвалений Верховною Радою без взяття до уваги запропонованих комісією змін, це може створити серйозні проблеми для демократії, верховенства права і системи стримувань і противаг між гілками». Загалом документ, як зазначив журналістам член Венеціанської комісії, народний депутат Сергій Головатий, вельми простий і дохідливий. «Гарна шпаргалка для членів Верховної Ради при здачі іспиту на імплементацію результатів референдуму», — зазначив він.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

■ **Київ**

Гості з Бундестагу

В Україні з офіційним візитом перебуває делегація Бундестагу. Завтра німецькі парламентарії зустрінуться з представниками депутатських фракцій і груп Верховної Ради.

■ **Белград**

Камінь спотикання

Переговори про формування союзного уряду Югославії між Демократичною партією Сербії і Соціалістичною народною партією Чорногорії перервано. Причиною стала відмова демократичної опозиції погодитися надати в новому кабінеті бодай одне місце представникові Соціалістичної партії Сербії.

■ **Захедан**

В іранському місті підірвали бомбу

Багато людей дістали поранення внаслідок вибуху в місті, розташованому на стику кордонів Ірану, Афганістану і Пакистану. Вибуховий пристрій було закладено в автомобілі неподалік мечеті.

■ **Москва**

Березовський дає показання

Підприємець Борис Березовський у Генпрокуратурі РФ дав показання у «справі Аерофлоту». Найближчим часом у цій справі на підставі отриманих нещодавно документів із Швейцарії йому може бути пред'явлено нове обвинувачення.

■ **Нью-Йорк**

Захід не визнає

США заявили, що не визнають результатів парламентських виборів, які відбулися в Білорусі. Законно обраним у Вашингтоні вважають законодавчі збори, розпущені президентом Лукашенком чотири роки тому.

■ **Мілан**

Оголошено надзвичайний стан

На півночі Італії у понеділок оголошено надзвичайний стан. У Ломбардії та П'ємонті через зливи вийшли з берегів річки. Загинуло щонайменше 13 осіб, 15 пропали безвісти. Перервано залізничне сполучення між Міланом і Туріном. Через зливи сильно постраждав і південь Швейцарії. Там загинуло 3 осіб, а 12 вважають такими, що пропали безвісти.

■ **Відень**

Партія Хайдера вийде з уряду?

Лідер австрійської ультраправої Партії свободи Йорг Хайдер заявив, що його партія, яка втратила дуже багато голосів на регіональних виборах, які відбулися у вихідні, може вийти з коаліційного уряду.

■ **Токіо**

Лист із космосу

Прем'єр-міністр Японії Йосіро Морі отримав електронного листа від японського астронавта Коічі Ваката, який перебуває на борту американського шаттла «Діскавері». У цьому зв'язку Морі зазначив, що «розвиток високих технологій тепер дає змогу використовувати їх навіть у космосі».

■ **Вашингтон**

Марш сім'ї

Тисячі людей з усіх куточків Сполучених Штатів зібралися в понеділок у Вашингтоні на так званий мільйонний Марш сім'ї. Його мета — сприяти зміцненню родин.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

А в «Саксонії» коропів ловлять

Сільські вісті

Тисменицький район Івано-Франківщини — рівнинний. Низинний навіть. А відроги Карпат — ген аж на обрії.

Але є тут «Саксонія». То Василь Мельник назвав так своє фермерське господарство. Побував вісім років тому в Німеччині в школі фермерів у місті Ехім (земля Саксонія). Сподобався йому німецький порядок. Звідси така назва — аби хоч трохи бути схожим на заможних німців.

Застав Василя Івановича біля одного із його ставків. Коропів ловив.

— Кілька тижнів тому, — каже, — я із своїми хлопцями в гори їздив — обжинки справляли, шашлики смажили. А тепер ось визначаю, чи не пора жнива на ставках влаштовувати.

Їх у фермера Мельника — аж шість. Із загальною площею дзеркала — 10 гектарів. Мальків запустив, усе — за наукою. Бо не тільки німецька школа в нього за плечима, а й сільгоспакадемія.

За десять років господарювання із 50 гектарів землі розширився до 160: люди в оренду свої земельні паї віддали. Ще б не віддати! Якщо за президентським Указом орендна плата у всіх один відсоток вартості паю, то Василь Мельник уже розрахувався повністю з пайовиками і заплатив їм по 5 відсотків. На Івано-Франківщині навряд чи десь платять більше.

Успішно газдує і без кредитів обходиться.

— А можна так? — запитую.

— Звичайно. Тільки треба не лише руками, а й головою працювати. І дрімати поменше. От, наприклад, насіння ріпаку упало цього року в ціні, бо багато хто за це діло взявся. Впевнений, що наступного року більшість господарств кинуться пшеницю вирощувати. А я — таки ріпак посію. Думаю, не прогадаю.

Розширюватися? Є задумка ковбасний цех спорудити. Відчуваю, що катастрофа з м'ясом у нас буде. Ні, риби не коптитиму. Її в мене і живою просто з рук забирають. І ціна пристойна.

Віриться, що такі фермери, як Василь Мельник, нагодують Україну.

Валентин ЧОПЕНКО.

Івано-Франківська область.

На «стрілці» грають за правилами

Репортер

На «розборку» я потрапив, як і належить репортерові, за 15 хвилин до її початку. Об одинадцятій з'явились учасники — дві ефектні дами і коротко стрижений молодик у шкіряній куртці. Одна з жінок, як мені здалося, почувалася впевнено, а друга нервово поправляла скуйовджене вітром волосся і час від часу «стріляла» поглядом навколо. Її супутник стояв, мов скеля, не витягаючи рук з кишень. Мене вони примітили, бо дефілював поруч. Та був я не один — місце виявилось вельми людним, — і запідозрити в мені зацікавлену особу було важко.

Упевнений в цьому, я ловив кожне слово, кожний жест учасників рандеву. Рандеву аж ніяк не дружелюбного, що одразу впадало у вічі.

Жінки (а це були Ніна і Елла) спочатку перекинулися фразами, які переконали мене, що «товар» при них. Залишалося передати його. Вся процедура тривала тринадцять хвилин: Ніна щось писала, потім давала читати Еллі, яка розписувалася, брала якісь папери. Потім вона віддала Ніні невеликий згорток, у який жінка миттєво зазирнула і сховала. Все! Не попрощавшись, дами розійшлися.

Я пішов слідом за Ніною. Заспокоївшись, вона розповіла історію цієї «стрілки»...

...Півроку тому Ніні зателефонували: «Приїжджайте до столиці, вам є лист з неволі». Не вагаючись, Ніна сіла в поїзд, а вранці за містом зустрілася з Еллою. Та віддала листа, як виявилося, від свого чоловіка. Засудженим до позбавлення волі, Дмитро писав, що довелося сидіти в одній камері з Ніниним чоловіком і готовий сприяти його звільненню з-під варти. Справа, мовляв, шита білими нитками, а у Дмитра є зв'язки з потрібними людьми.

Ніна невдовзі переконалася в цьому: її запросили на побачення з Дмитром... у СІЗО. Туди вона прибула з Еллою. Зустрів їх... слідчий у справі Дмитра. Ніну передбачливо залишили сам на сам із засудженим, який впевнено заявив, що її чоловік вийде із стін СІЗО, але потрібно 20 тисяч доларів зараз і 10 тисяч — після звільнення.

Можна уявити почуття молодої жінки, якій у стінах закладу з суворим режимом утримання злочинець пропонує свої послуги. Злякалася? Ні, вона ладна була хапатися за будь-яку соломинку, аби тільки врятувати коханого, який, в чому вона впевнена, — невинний. Та де взяти таки гроші, хто гарантуватиме... І чи не провокація це взагалі — побачення з незнайомцем, що його організував сам слідчий?..

Тоді вони домовилися: перед звільненням чоловіка вона має з ним побачитися.

Дмитро, посилаючись на слідчого, пообіцяв.

Через місяць їй знову зателефонувала Елла і запропонувала привезти 500 доларів. «Про побачення вже домовлено», — сказала посередниця.

Їй і віддала гроші Ніна.

Як ви здогадуєтеся, жінка з чоловіком не зустрілася. За ніс Ніну водили два місяці. На вимоги повернути гроші отримувала листи з неволі. Дмитро писав, щоб не турбувалася, все, мовляв, буде «о'кей», невдовзі він вийде на волю, розбереться.

Терпець у жінки урвався. Вона дала шахраям строк, а потім звернулася до відповідних серйозних людей, котрі й допомогли їй. Ніну попросили з'явитися на «стрілку», щоб полюбовно розійтися. Отже, вона отримала гроші, а «організатори» побачень у СІЗО — відповідні документи.

Ніна зізналася мені, що до останнього моменту сумнівалася в порядності шахраїв, чекала чого завгодно, тому й попросила журналіста прийти на «стрілку».

Тому і пістолета тримала в сумочці...

Слава Богу, обійшлося.

Іван ІЛЛЯШ.

Врожай-2001

Аграрники: шукаємо «горючку»

Вже тепер зрозуміло: нинішнього року в країні зібрано найнижчий з 1947 року врожай зернових — менш ніж 24,5 млн. тонн. Види на врожай наступного року також не радують. У Криму, **повідомляє наш кореспондент Віктор ХОМЕНКО,** засіяно лише 70% від запланованого озимого клину. А за останній тиждень темпи посіву з 16,5 тисячі га на добу зменшилися до 3 тисяч. Немає пального.

Астероїдна небезпека можлива через два роки

Це цікаво

Нині загрозу Землі являють понад 800 об'єктів Сонячної системи, які поступово наближаються. Найсенсаційнішим відкриттям цього року став астероїд 200 БФ-18, діаметром біля кілометра. Згідно з розрахунками через два роки він підійде достатньо близько до земної поверхні. Вчені ретельно вивчають його траєкторію і вірогідність зіткнення.

Про це йшлося на Міжнародній конференції «Космічний захист Землі-2000», яка завершилася в Євпаторії. Науковці також обговорили розробку методів і засобів попередження катастроф, пов'язаних з можливим зіткненням Місяця з астероїдами, кометами та їх фрагментами.

Провідні астрофізики Європи вважають реальною трагедією для людства загрозу зіткнення Землі з малими космічними тілами. Ця катастрофа буде жахливішою за вибух термоядерної бомби.

...Шість років тому після удару комети Шумейкер-Леві об Юпітер залишилася впадина, де може вміститися Земля. Для нашої тендітної планети це була б остання катастрофа! Загинуло б усе живе. Від таких зіткнень нашу планету захищає її щільна атмосфера, яка спалює крихкі за структурою космічні тіла. Останні досягають земної поверхні у вигляді надзвукової ударної хвилі. Проте й вона здатна спричинити руйнування і загибель біологічного життя. Таке лихо ледь не трапилося в 1908 році. Астрофізики переконані, якби Тунгуський метеорит припізнився на Землю на 4 години, то спалив би щонайменше всю Європу. Врятувало Землю те, що ядро комети вибухнуло над тайгою, а не над густонаселеним регіоном.

Передбачається, що у наступному столітті створюватимуться пілотовані космічні бази — охоронці Землі, насамперед на Місяці. А також удосконалюватимуться методи знищення небезпечних космічних об'єктів.

Віктор ХОМЕНКО.

Броньовик із... річки

І таке буває

У райцентрі Лисянка, що на Черкащині, з дна річки Гнилий Тікач витягнуто на поверхню німецький бронетранспортер часів другої світової війни.

Більш як 50 років пролежав замулений броньовик у річці, за кілька сотень метрів від радянського танка Т-34, що височить у центрі Лисянки. Колишній моряк-капітан І рангу, нині — директор приватної фірми «Водолаз України» з Очакова Анатолій Карпенко порушив спокій німецького трофея. Піднятий потужним автокраном бронетранспортер виявився без гусениці та двигуна. Але «круппівську» сталь не зіпсували ні час, ні корозія.

Німецьку бронемашину відправлено до Миколаєва на суднобудівний завод, де за допомогою харківських танкобудівників її поставлять «на колеса».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Де рятують життя

(Початок на 1-й стор.).

— У тому, що ми маємо відділення європейського зразка, найперше завдячуємо голові Рівненської облдержадміністрації Миколі Сороці, який в Афганістані бачив страждання обпечених війною людей, а тому всіляко сприяв нам у створенні центру. Та й тепер цікавиться нашими проблемами, — каже Олег Кирик.

То правда, що у центрі створено чудові умови не лише для медперсоналу (є побутові кімнати, кафе, аптечний кіоск, комп'ютерна мережа з банком даних, внутрішня АТС), а й для хворих, яких тут розміщують поблочно. Є блоки косметичної хірургії, лікування гострої опікової травми, інтенсивної терапії. До речі, в останньому лікують хворих з критичними опіками на всіх стадіях опікової хвороби. Він складається з трьох палат із моніторним наглядом та барокамери.

Хоча, звичайно, як зазначив Олег Кирик, умови були б ще кращі, якби вдалося віднайти 250 тисяч доларів для придбання необхідного обладнання.

Лікування опіків обходиться недешево — на ліки на одного хворого щодня витрачають від семисот до тисячі гривень.

— Багатьом хворим допомагають колективи, в яких вони працюють, дуже часто — обласні рада і держадміністрація, — продовжує Олег Володимирович. —Бо до всього можна звикнути, тільки не до страждань людей. Тому щиро радіємо кожному одужанню.

Так само, як і в обласній лікарні, де працює найсучасніша ультразвукова діагностична система, яку придбано з допомогою Рівненської обласної держадміністрації. Така система — друга в Україні. Вона дає змогу на сучасному рівні діагностувати патологію серцево-судинної системи, судин головного мозку, органів черевної порожнини.

Як сказав керівник обласної лікарні, заслужений лікар України Юрій Семенюк, рівненські лікарі освоїли ще одну новинку — лікувально-діагностичну систему «Остеопороз». З її допомогою за щільністю кісткової тканини визначають ту чи іншу патологію, яка пов'язана з радіаційним фоном, захворюванням щитовидної залози, порушенням обміну речовин і, що дуже важливо, коригують лікування.

Олександра ЮРКОВА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311189.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com